

Etide o ranjivosti duše

Premijere: »Ispod sklopljenih očiju« koreografkinje Laure Aris Alvarez i izvedbi Zagrebačkoga plesnog ansambla

Helena BRAUT
 helena.braut@vjesnik.hr

Zagrebački plesni ansambl premijerno je izveo predstavu »Ispod sklopljenih očiju«, u utorak na večer, u dvorani Gorgona Muzeja suvremene umjetnosti, koji je uz Zagrebačko kazalište mladih koproducent posljednjega ovogodišnjeg projekta ove naše ugledne skupine.

Nakon što su surađivali s brojnim inozemnim koreografima (Alexis Eupierre, Martine Pisani, Sahar Azimi, Bo Madvig i dr.) ovoga puta su ostvarili suradnju sa španjolskom koreografkinjom, plesačicom i plesnom pedagoginjom Laurom Aris Alvarez (1977.) Ta umjetnica je plesala u Lanonima Imperial Dance Company s kojom je 1997. već boravila u Zagrebu radi predstave »Prepoznavanje krajolika«, uspješne koprodukcije sa ZPA, te u kompaniji »Ultima Vez« Wima Vandekeybusa (poznatog koreografa koji je radio s Janom Fabreom i redateljem Ivom van Hoveom) s kojemu je također bila dugogodišnja asistentica. Koreografsko umijeće Aris Alvarez je pokazala kroz nekoliko samostalnih projekata (Surprised By Joy, El Barco Taller Nacional de Danza, Costa Rica, El Buit, Centro de las Artes de San Luis Potosí, Mexico...). Godine 2009. Laura Aris zajedno s Jorgeom Jáureguiem stvara EMBER, umjetničku organizaciju u kojoj kroz plesne produkcije i radionice ostvaruju vlastiti izričaj (La Era de los Cosmonautas, Cola De Gallo, u suradnji sa La Macana Dance Company, Impostura).

U svojoj dugogodišnjoj karijeri

Iz predstave »Ispod sklopljenih očiju«

Ansambl je solidnošću svoje plesne tehnike i vrlo maštovitim rješenjima pokazao cijelu skalu emocionalnih stanja

Aris Alvarez je vodila radionice i klase u više etabliranih institucija poput bečkoga »Impulstanza«, Nacionalnog korejskog sveučilišta umjetnosti iz Seoula, Državne škole Stockholm, Nacionalni plesni konzervatorij iz Malaga i dr.

U ZPA - a Aris Alvarez radila je sa sedam plesača - Sara Barbieri, Petra Chelfi, Elvis Hodžić, Zrinka Lukčec, Aleksandra Mišić, Martina Nevistić i Ognjen Vučinić - istražujući plesni vokabular kojim bi oni izrazili svoje želje, htijenja, razočaranja. Koristili su se i tekstom britanske autorice Jeanette Winterson (1959.) iz njezina romana »Gut Symmetries«, koja se bavi svim međuljudskim odnosima, ponajviše onima koji izazivaju bolesti »srca«, te Raya Lorige (1967.), španjolskog scenarista i redatelja, a dio teksta su osmislili sami plesači.

»Ispod sklopljenih očiju«, s poticajnom glazbom Samira Kadribašića, na gotovo praznoj pozor-

nici s nekoliko raznovrsnih stolaca i pomno kontroliranim svjetlom Saše Fistrića, lijepo je i nerijetko duhovito ispričovijedana priča o potrebi za Drugim i potrebi za odvajanjem od zadanosti društva.

Potrebi da vlastiti snovi ipak dođu u prvi plan, da se označi put njihova ispunjenja, putovi samoće, vlastitih inicijativa. To je predstava koja raskrčuje staze optimizmu u trenucima crnila i pokazuje važnost zajedništva i važnost poštivanja vlastitih identiteta.

Ansambl je solidnošću svoje plesne tehnike i vrlo maštovitim rješenjima (odlična scena okupljanja oko stola) pokazao cijelu skalu emocionalnih stanja na tom poslanju, s naglaskom na često odustajanje i posustajanje, predomišljanje u životu (gesta poklanjanja igračke gledatelju, no i traženja je nazad). Kompozicijski, riječ je o nizu plesnih etida spojenih u vrlo domišljat koloplet malih dueta i sola i većih formacija koji uglavnom u intimnom kodu analiziraju sve ranjivosti duše.

Ukratko, mogućnošću da djeluju skladno, uigrano i, u svakom trenutku zaokupljajući našu pozornost, ZPA razdragao je, a sudecći po dugom i intenzivnom pljesku, i oduševio publiku.